

Mas cal Vilaclara

Sant Joan de Vilatorrada

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sant Martí de Torruella
Emplaçament Crta. de Santpedor a Callús km.8.300. Cal agafar el trencall a la dreta.

Coordenades:

Latitud: 41.78679
Longitud: 1.80915
UTM Est (X): 401047
UTM Nord (Y): 4626789

Classificació

Número de fitxa 08218-33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX

Estat de conservació Bo

Notes de conservació: La casa va ser completament restaurada al seu interior l'any 1995. Van ser conservades les parets exteriors i les parets mestres tal i com eren, conservant també uns festejadors d'una de les finestres de la façana principal (Hi havia festejadors a totes), però la distribució i la resta de l'interior de la casa és totalment nou. Exteriorment la pedra va ser repicada i rejuntada però és l'original.

Protecció Inexistent

Observacions protecció: Ref. Cadastral: 0002019 00DG02E 0001 JW

Accés Fàcil

Ús actual: Residencial

Titularitat Privada

Titular: Ref. cad.: 000200DG02E019

Autoria de la fitxa Arqueociència S.C. SL (Raquel Valdenebro)

Data de registre de la fitxa: dl., 22/01/2001 - 01:00

Descripció

Conjunt arquitectònic format pel mas Vilaclara i alguns coberts adossats a la casa. La casa principal és de planta quadrada amb coberta a dues aigües de teula. Consta de cellers, planta baixa, pis principal adequat com a vivenda i golfes. La casa és feta en diverses fases, sent el nucli primitiu el de la banda de llevant, al qual es van anar afegint ampliacions en direcció a ponent. Tot plegat deu tractar-se d'una construcció del segle XVIII, edificada sobre una de més antiga, que s'ha anat engrandint amb les necessitats. La façana principal és orientada a migdia amb el portal principal d'accés ubicat al cantó de llevant de la façana. Es tracta d'un portal adovellat però sense fer una arcada massa pronunciada. Trenquen la façana principal un sèrie de finestres que s'han mantingut originals, conservant una d'elles els festejadors a l'interior. En una de les llindes de les finestres conserva una inscripció amb el nom del propietari: "Francisco Tosa" i l'any: 1719. Adossats a la façana de llevant de la casa hi ha uns coberts utilitzats antigament com a corts d'animals, que es mantenen sense modificar i que arriben a l'alçada del primer pis de la casa principal. La façana de ponent ha estat molt modificada durant l'última transformació (1995) ja que originalment hi havia adossat un antic corral d'ovelles en forma de pati tancat, que va ser enderrocat, construint un gran balcó recolzat sobre tres arcades de mig punt a l'alçada del primer pis. En enderrocar els antics afegits, van quedar a la vista una sèrie de tres contraforts, dos laterals i un al centre, que hi havia adossats a la façana fins a l'alçada del primer pis. Després de les modificacions se'n poden observar encara dos al porxo, que formen les arcades sobre les quals es va edificar el terrat. A la façana nord té adossada una antiga cisterna.

Observacions:

La casa no conserva cap resta de documentació ni fotografies antigues. Tampoc no s'han conservat estris ni objectes antics. La propietat no conserva cap barraca de vinya ni cap tina dins dels seus límits. Segons informació oral del Sr. Botifoll, en una antiga propietat del mas ubicada entre la casa de Vilaclara i Cal Pic va ser trobades als anys 40 tres o quatre tombes, fetes amb lloses, amb restes humanes, que van ser eliminades per adequar el camp als nous cultius.

Història

El topònim "Vilaclara" fa pensar en la possibilitat de l'existència d'una antiga vil·la romana. (AA.DD., 1984). Com a mas apareix ja documentat al segle XI dintre de l'àrea d'influència del monestir de Sant Benet de Bages. Durant aquest segle es troben diferents permutes, compres i vendes fetes per l'abat Ramió, el 1016-1017 a les zones de Vilaclara, Boadella i altres (COMAS, 1988). No es tenen notícies relatives al mas en els segles posteriors, ni es coneixen els noms de les famílies que el regentaven. Segons informació oral del Sr. Jesús Simón, actual propietari, durant els segles XVIII i XIX va ser una masoveria depenent del mas Tosa de Callús. El mas va ser habitat durant aquest temps per diferents famílies de masovers. Aquesta situació va durar fins els anys 80 del segle XX, en els quals la llavors família de masovers, provinents de Solsona, el van comprar. El propietari actual és el fill d'aquests masovers.

Bibliografia

Arxiu Parroquial de Sant Joan de Vilatorrada. Llibre de censos y cosas a est tenor (187?-1716). AA.DD.(1984), Recopilació de la història del municipi de Sant Joan de Vilatorrada. Sant Joan de Vilatorrada. BENET I CLARÀ A.(1985), Història de Manresa. Dels orígens al s.XI. Manresa. COMAS I CLOSAS F.(1988), Sant Joan de Vilatorrada. Història del Bages. Vol II. Ed. Parcir. Manresa. Pàgs.379-

